ΕΝΑΣ ΤΡΙΣΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΥ ΠΕΡΕΛΙ

Ἡ βασιλικὴ ταμπακέρα καὶ ὁ φόβος τοῦ χασίματός της. Πόσες ὧρες τὴν ἡμέρα ψαχνότανε ὁ αἰδεσιμώτατος. Ὅπου ἡ ταμπακέρα χάνεται... Ματαιες ἔρευνες. Ἡ ἐπιστολή του πρὸς τὸν πρίγκηπα. Μιὰ σπουδαία ἀνακάλυψις. Γιατὶ ἡ θάλασσα εἶν' ἁλμυρή .. Τὸ ἐρωτευμένο ζευγάρι κ.τ λ.

Ὁ αἰδεσιμώτατος Περέλι ἦταν ἕνας Ἰταλὸς ἱερωμένος ποὺ ἔμεινε ἱστορικὸς γιὰ τ' ἀνέκδοτά του καὶ τὶς κουταμάρες του. Ὁ Περέλι ἦταν εὐγενοῦς καταγωγῆς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Φερδινάνδος τὸν εἶχε σὲ μεγάλη ἐκτίμησι γιὰ τὶς...κουταμάρες του καὶ μιὰ φορὰ μάλιστα τοῦ ἔκανε δῶρο μιὰ χρυσῆ ταμπακέρα, ἐπάνω στὴν ὁποία ἦταν χαραγμένα τὰ οἰκόσημα τῆς Μεγαλειότητός του. Ὁ αἰδεσιμώτατος ἐπῆγε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴ χαρά του γιὰ τὸ βασιλικὸ αὐτὸ δῶρο. Ἔδειχνε θριαμβευτικὰ τὴν ταμπακέρα του σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ δὲν σκεφτόταν τίποτε ἄλλο ἀπ' αὐτή. Μὰ συγχρόνως τὸν εἶχε καταλάβει ἕνας μεγάλος φόβος μήπως τὴ χάση. Γι' αὐτό, σαράντα φορὲς τὴν ἡμέρα, ἔκαμνε ἄνω-κάτω τὶς πελώριες τσέπες τοῦ ράσου του καὶ τοῦ πανταλονιοῦ του, κυττάζοντας μήπως εἶχε χάσει τὴν πολύτιμη ταμπακέρα. Ἡ μανία αὐτὴ τοῦ αἰδεσιμωτάτου εἶχε γίνει ἀντικείμενο εὐθυμίας στὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ μιὰ φορά, σὲ μιὰ εὔθυμη συντροφιά, ἕνας σοφὸς μαθηματικὸς ἐκάθησε καὶ λογάριασε μὲ χαρτὶ καὶ μὲ μολύβι ὅτι ὁ αἰδεσιμώτατος ἐξόδευε τὸ μερόνυχτο τέσσαρες ὧρες, τριάντα πέντε πρῶτα λεπτὰ καὶ εἴκοσι τρία δευτερόλεπτα κατὰ μέσον ὅρον, ψάχνοντας γιὰ τὴν ταμπακέρα του. Καὶ ἀπειδή, ἔλεγε ὁ ἴδιος, ὅταν ἔψαχνε γιὰ τὸ πολύτιμο δῶρο, ἀπὸ τὴν ἀγωνία του σταματοῦσε ἡ καρδιά του καὶ ἔπαυε ἡ ζωή του, ὁ μαθηματικὸς ὑπελόγισε ὅτι ὁ Περέλι θὰ ζοῦσε δέκα χρόνια περισσότερα ἂν δ' βασιλεὺς δὲν τοῦ ἐχάριζε τὴν ταμπακέρα.

Ἕνα βράδυ ὁ αἰδεσιμώτατος ἐγύρισε ἀπ' τὸ ἀνάκτορο τοῦ πρίγκηπος Γουερίνι, ὅπου εἶχε περάσει μερικὲς εὐχάριστες ὧρες. Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ πλαγιάση, τὸν ἐκυρίευσε ἡ συνηθισμένη ἀγωνία. Ἄρχισε νὰ ψάχνη στὶς τσέπες του, ἀλλ' ἡ ταμπακέρα δὲ βρισκόταν πουθενά. Ἡ πρώτη σκέψις ποὺ ἦρθε στὸ μυαλό του ἦταν ὅτι θὰ τοῦ εἶχε πέσει στὸ ἁμάξι του. Διέταξε λοιπὸν τὸν ἁμαξᾶ του νὰ ψάξη καλὰ στὸ ἁμάξι, ἀλλὰ σὲ δέκα λεπτὰ ὁ ἁμαξᾶς του ἐγύρισε καὶ τοῦ εἶπε πώς, παρ' ὅλες του τὶς προσπάθειες, δὲν μπόρεσε νὰ βρῆ τίποτε.

Ὁ αἰδεσιμώτατος διέταξε τότε νὰ ψάξουν στὸ δρόμο, ἀπ' τὴν πόρτα του ἴσαμε τὴν πόρτα τοῦ πρίγκηπος. Ἔψαξαν ὡς τὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἀλλ' ἡ ταμπακέρα δὲ βρισκόταν πουθενά. Ἀπελπισμένος ὁ αἰδεσιμώτατος ἀπεφάσισε νὰ γράψη τοῦ πρίγκηπος καὶ νὰ τὸν παρακαλέση νὰ ψάξη ἀμέσως σ' ὅλο του τὸ μέγαρο γιὰ νὰ βρῆ τὸ πολύτιμο δῶρο. Ἐκάθησε λοιπὸν καὶ ἔγραψε, τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν συγχωρήση ποὺ τὸν ἀνησυχοῦσε στὶς τέσσερες μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἀλλὰ τὸ κακὸ ἦταν μεγάλο καὶ δὲν μποροῦσε νὰ γίνη ἀλλοιῶς.

Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ σηκωνότανε γιὰ νὰ δώση τὸ γράμμα στὸν ὑπηρέτη του, ὁ αἰδεσιμώτατος εἶδε νὰ πέφτη ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τοῦ πανταλονιοῦ του ἡ περίφημη ταμπακέρα. Ἐσκέφθηκε ἀμέσως μὲ ἀνατριχίλα τὶ ταραχὴ θὰ προξενοῦσε στὸν πρίγκηπα τὸ γράμμα ποὺ τοῦ εἶχε τοιμάσει, τὸ ἄρπαξε βιαστικὰ ἀπ' τὸ χέρι τοῦ ὑπηρέτη καὶ ἐπρόσθεσε τὸ παρακάτω ὑστερόγραφο :

«Ἀγαπητέ μου φίλε, ξανοίγω τὸ γράμμα μου γιὰ νὰ σᾶς πῶ πὼς δὲν ὑπάρχει λόγος γιὰ νὰ ψάξετε γιὰ τὴν ταμπακέρα μου, γιατὶ τὴν εὕρηκα αὐτὴν τὴ στιγμή.»

Ἔπειτα ξανάδωσε τὸ γράμμα στὸν ὑπηρέτη του καὶ τοῦ παρήγγειλε νὰ τὸ πάη ἀμέσως στὸν πρίγκηπα, τὸν ὁποῖο ἐξύπνησαν στὶς τεσσαρεσήμισυ τὸ πρωὶ γιὰ νὰ τοῦ τὸ δώσουν !...

***

Κάποτε ὁ αἰδεσιμώτατος Περέλι ἔκανε μιὰ σπουδαία ἀνακάλυψι, μὲ τὴν ὁποία διεφώτισε ἕνα σκοτεινὸ σημεῖο τῆς φυσικῆς ἱστορίας :

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ μεγαλειότεροι σοφοὶ εἴχανε μαζευτῆ στὴν Ἀκαδημία τῆς Ρώμης καὶ συζητοῦσαν, ὑπὸ τὴν προεδρεία τοῦ μαρχησίου Ἀρδίττι, γιὰ νὰ βροῦν τὴν αἰτία ποὺ τὸ νερὸ τῆς θαλάσσης ἦταν ἁλμυρό. Ὁ καθένας ἔλεγε τὴ γνώμη του ἀλλὰ κανένας ἀπ' ὅσους μίλησαν δὲν φαινότανε νὰ εἶχε πείσει τὴν σοφὴ ὁμήγυρη. Τότε ὁ Περέλι, ὁ ὁποῖος παρευρισκότανε ὡς ἀκροατὴς στὴ συνέλευση, σηκώθηκε καὶ ζήτησε τὸ λόγο.

— Συγγνώμη, κύριοι, θέλετε ν' ἀκούσετε καὶ μιὰ ἄλλη γνώμη ;

Ἡ συνέλευση ἦταν πολὺ στενοχωρημένη ἀπὸ τὴ δυσκολία τοῦ ζητήματος καὶ ὁ πρόεδρος ἀπάντησε :

— Πολὺ εὐχαρίστως, αἰδεσιμώτατε ! Κάθε γνώμη ποὺ θὰ διευκόλυνε τὴν ὁμήγυρη γιὰ νὰ λύση τὸ πρόβλημα ποὺ τὴν ἀπασχολεῖ εἶνε εὐχαρίστως δεκτή.

— Κύριοι, εἶπε τότε ὁ αἰδεσιμώτατος, ἀπὸ ποῦ βγαίνουν οἱ ἁλμυρὲς ρέγγες ;

— Ἀναμβιβάλως ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀπάντησαν πολλοὶ σοφοί.

— Γιατὶ συζητᾶτε λοιπὸν περισσότερο ; ἐξακολούθησε θριαμβευτικὰ ὁ Περέλι. Ἀφοῦ οἱ ρέγγες εἶνε τόσο ἁλμυρὲς καὶ τόσο ἄφθονες μέσα στὴ θάλασσα, τὸ πρᾶγμα εἶνε πειὰ ὁλοφάνερο !...

— Ναί, ναί ! Οἱ ρέγγες ἁλμυρίζουν τὸ νερὸ τῆς θάλασσας... ἐφώναξαν τότε οἱ σοφοὶ καὶ ἐκύτταξαν μὲ οἶκτο τὸν αἰδεσιμώτατο.

Ὁπωσδήποτε, ἐπειδὴ στὴ συνεδρίαση ἐκείνη κρατοῦσαν πρακτικά, ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Περέλι βρίσκεται μέχρι σήμερα καταχωρημένη στὰ ἀρχεῖα τῆς Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας.

***

Ὁ αἰδεσιμώτατος Περέλι φοβότανε τὰ σκάνδαλα. Ὄχι βέβαια γιὰ τὸν ἑαυτό του, γιατί, δόξα νάχη ὁ θεός, ὁ αἰδεσιμώτατος εἶχε πολὺ αὐστηρὰ ἤθη καὶ ἦταν ἁγνὸς σὰν περιστερά, ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἄλλους, γιὰ τὸ ποίμνιό του. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ νεότης δὲν ἀκολουθεῖ πάντοτε τὰ καλὰ παραδείγματα καὶ ἕνα σκάνδαλο ἀκόντευε νὰ δημιουργηθῆ, στὸ ἴδιο τό σπίτι ποὺ ἔμενε ὁ Περέλι.

Στὸ σπίτι αὐτὸ κατοικοῦσε καὶ ἕνας φτωχὸς ἐμπορᾶκος ποὺ εἶχε ἕνα ὡμορφο κορίτσι καὶ στὸ ἀπέναντι σπίτι ἕνας πλούσιος ἔμπορος ποὺ εἶχε ἕναν ὡμορφο γυιό. Τὸ φτωχὸ κορίτσι καὶ ὁ πλούσιος νέος εἶχαν ἀγαπηθῆ τρελλά, ἀλλὰ ὁ γάμος τους ἦταν ἀδύνατος, γιατὶ ὁ πλούσιος ἔμπορος δὲν ἤθελε ν' ἀκούση οὔτε κουβέντα γιὰ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Καὶ ἔτσι τὰ δυὸ ἐρωτευμένα πουλάκια ἀναγκαζόντουσαν ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ, νὰ ἀνταλλάσσουν τὰ πιὸ τρυφερὰ νοήματα καὶ τὶς πιὸ φλογερὲς ματιὲς ἀπὸ τὰ δυὸ ἀντικρυνὰ παράθυρα. Καὶ τὰ λαδικὰ τῆς γειτονιᾶς ἄρχισαν σὲ λίγο νὰ ρίχνουν θυμωμένες ματιὲς στὸ σπίτι τοῦ αἰδεσιμωτάτου.

Ὁ Περέλι ἐκάλεσε τότε τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους, τοὺς παρεκάλεσε, τοὺς ἐφοβέρισε καὶ τοὺς ἱκέτευσε νὰ διακόψουν τὶς σχέσεις τους, βλέποντας ὅμως πὼς δὲν κάνει τίποτα μὲ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὶς ἱκεσίες, ἐσκέφθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ τοὺς εἶπε νὰ συναντῶνται μιὰ ἢ δυὸ ὧρες τὴν ἡμέρα στὸ δικό του διαμέρισμα ὅπου κανεὶς δὲν θὰ τοὺς ἔβλεπε.

— Τὸ σκάνδαλο εἶνε χίλιες φορὲς χειρότερο ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἁμάρτημα, ἐσκέφθηκε ὁ Περέλι.

Οἱ δύο νέοι ἐδέχθησαν μὲ ὅλη τους τὴν καρδιὰ τὴν ἀπροσδόκητη αὐτὴ εὐτυχία καὶ ὁ αἰδεσιμώτατος ἦταν καταχαρούμενος ποὺ ἐμπόδισε ἔτσι νὰ ξεσπάση τὸ σκάνδαλο. Ἕνα πρωὶ ὅμως ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα τοῦ κοριτσιοῦ ποὺ μυρίσθηκαν τὰ πράγματα ἔπιασαν μὲ πολὺ ἄγριες διαθέσεις τὸν Περέλι καὶ τοῦ ζητοῦσαν τὸ λόγο γιὰ τὴν τόση φιλευσπλαχνία ποὺ εἶχε δείξει στοὺς δυὸ ἐρωτευμένους.

Τότε μονάχα ὁ αἰδεσιμώτατος κατάλαβε τὶ ρόλο εἶχε παίξη σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεση. Ἀλλ' ἦταν πλούσιος καὶ καλός. Ἐπροίκισε λοιπὸν μὲ τρεῖς χιλιάδες δουκάτα τὴ νέα καὶ ἔτσι ἡ ὑπόθεση τελείωσε σὰν παραμῦθι : Οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι παντρεύθηκαν, ἔζησαν καλὰ κ' ἐμεῖς καλύτερα.

ρέση ἕναν τέτοιο ἐπικίνδυνο ἐπαναστάτη, ποὺ εἶχε αἱματοκυλήσει τὴ Ρωσσία. Καὶ ὁ Αἰμιλιὰν Πουγατσὼφ πέθανε ὕστερ' ἀπὸ τρομερὰ βασανιστήρια. Πρῶτα τοῦ ἔκοψαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια, ὕστερα τὸν ἔγδαραν ζωντανό, κατόπι τοῦ ἔκοψαν τὸ κεφάλι καὶ, τελευταία ἔκοψαν τὸ πτῶμα του μικρὶ-μικρὰ κομματάκια καὶ τάρριξαν στὰ ὄρνια καὶ σ' ἀγρίμια, γιὰ νὰ μὴ μείνη οὔτε ἴχνος ἀπὸ αὐτόν !...

Βιβλιοθηκάριος

ΞΑΝΑΓΕΜΙΣΕ ΚΑΙ ΡΙΧΝΕ !...

Σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς πολέμους τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς μάχης, ἕνας στρατιώτης εἶπε στὸν περίφημο γιὰ τὴν ἀνδρεία του λοχία Ρουσελλώ, ποὺ βρισκόταν κοντά του :

— Κύρ λοχία, χτυπήθηκα στὸ πόδι...

— Μπορεῖς ἀκόμη νὰ βαστιέσαι ὄρθιος ;... τὸν ἐρώτησε μὲ μεγάλην ψυχραιμία ὁ Ρουσελλώ.

— Ναί.

— Ἔ, τότε.., ξαναγέμισε τὸ τουφέκι σου καὶ ρίχνε !...